

Sygn. akt II KZ 16/21

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **M. M.**

skazanej z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2021 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

zażalenia skazanej na

zarządzenie

Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 11 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne i w konsekwencji zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy. Jego uwzględnienie mogłoby nastąpić, gdyby skarżąca trafnie podniosła, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, mogącym mieć wpływ na jego treść, względnie gdyby oparte zostało na błędnych ustaleniach faktycznych (art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.). Tymczasem tego rodzaju zarzuty w zażaleniu w ogóle nie zostały sformułowane.

Tytułem wstępu należało przedstawić rys przebiegu niniejszej sprawy w fazie bezpośrednio przez wydaniem orzeczenia przez Sąd Apelacyjny w (...) i po jego wydaniu, którego ostatnim ogniwem jest właśnie wniesione przez skazaną zażalenie.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 sierpnia 2019 r. (sygn. IV K (...)) M. M. została skazana za czyn z art. 148 § 1 k.k. (k. 257-259, t. II). Podesądna od dnia 28 grudnia 2017 r. jest tymczasowo aresztowana, a obecnie przebywa w Zakładzie Karnym nr (...) w Ł.

Na skutek wywiedzionych od ww. wyroku apelacji, sprawa stała się przedmiotem kontroli instancyjnej przez Sąd Apelacyjny w (...) (k. 339, t. II). Pismem z dnia 2 października 2019 r. (data prezentaty sądu) M. M. wniosła o: „dowiezienie mnie na sprawę do Sądu Apelacyjnego, nr sprawy sygn. akt IV K (...)” (k. 342, t. II). Zarządzeniem z dnia 9 grudnia 2019 r. wyznaczono termin rozprawy apelacyjnej na dzień 30 stycznia 2020 r., na który M. M. miała zostać doprowadzona z Zakładu Karnego nr (...) w Ł. (k. 361, 363 i 364, t. II). W dniu 17 stycznia 2020 r. (data prezentaty sądu) do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęło stanowisko M. M., które sąd odwoławczy zinterpretował jako wniosek o niedoprowadzanie na rozprawę, wobec czego zarządzeniem z dnia 29 stycznia 2020 r. odwołano nakazy doprowadzenia M. M. (k. 374-375, 376 i 378, t. II). W dniu 30 stycznia 2020 r. w toku rozprawy apelacyjnej przed Sądem Apelacyjnym w (...) obrońca M. M. poinformował sąd, że w dniu poprzedzającym rozprawę kontaktował się telefonicznie z oskarżoną, która wyraziła wolę doprowadzenia i osobistego udziału w rozprawie apelacyjnej (k. 382-383, t. II).

Zarządzeniem z dnia 7 lipca 2020 r. wyznaczono kolejny termin rozprawy apelacyjnej na dzień 11 września 2020 r., na który M. M. miała zostać doprowadzona z Zakładu Karnego nr (...) w Ł. (k. 417, 418 i 419, t. III). W dniu 11 września 2020 r. sąd odwoławczy odroczył termin rozprawy do dnia 12 października 2020 r., a obecna na rozprawie oskarżona wniosła o jej doprowadzenie (k. 442-443, t. III), w związku z czym sąd wydał stosowne nakazy (k. 454, 455, t. III).

W dniu 12 października 2020 r. z sekretariatem II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) skontaktował się pracownik Zakładu Karnego nr (...) w Ł. informując, że M. M. nie zostanie doprowadzona na rozprawę przed Sądem Apelacyjnym w (...) z uwagi na oświadczenie oskarżonej o braku odpowiedniego transportu medycznego, umożliwiającego jej bezpieczne poruszanie się i dotarcie na rozprawę (k. 488-490, 501, t. III). Ponieważ obecna podczas rozprawy

apelacyjnej obrońca M. M. poinformowała o woli uczestnictwa oskarżonej w rozprawie przed Sądem Apelacyjnym w (...), sąd postanowił odroczyć termin rozprawy do dnia 5 listopada 2020 r. i doprowadzić na tę rozprawę oskarżoną z jednostki penitencjarnej po uprzednim zwróceniu się do właściwej jednostki penitencjarnej celem zapewnienia odpowiedniego transportu oskarżonej przy uwzględnieniu schorzeń oskarżonej (*k. 493-494, t. III*).

Pismem z dnia 13 października 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego nr (...) w Ł. z prośbą o udzielenie informacji o ewentualnym posiadaniu przez Służbę Więzienną odpowiedniego zaplecza organizacyjno-technicznego, umożliwiającego doprowadzenie M. M. na termin rozprawy, przy zapewnieniu odpowiedniego transportu wynikającego ze schorzeń oskarżonej (*k. 495, t. III*). W odpowiedzi z dnia 22 października 2020 r. (data prezentaty sądu) Zastępca Dyrektora Zakładu Karnego nr (...) w Ł. poinformował, że nakaz doprowadzenia M. M. powinien być realizowany przez właściwy organ doprowadzający (funkcjonariuszy policji), a z dokumentacji medycznej osadzonej nie wynika, aby wymagała transportu medycznego, w związku z czym może być dowieziona transportem policji, jak miało to miejsce dotychczas (*k. 514, t. III*).

W dniu 20 października 2020 r. podczas rozmowy telefonicznej z sekretariatem II Wydziału Karnego, obrońca M. M. poinformowała, że oskarżona wyraża zgodę na przeprowadzenie rozprawy zaplanowanej na dzień 5 listopada 2020 r. bez jej udziału, w związku z czym sąd odstąpił od jej doprowadzania na termin rozprawy (*k. 513, t. III*). Powyższa informacja znajduje nadto odzwierciedlenie w wypowiedzi obrońcy oskarżonej, odnotowanej w protokole rozprawy apelacyjnej z dnia 5 listopada 2020 r., podczas której oskarżona nie była osobiście obecna (*k. 516, 516v. t. III*).

W dniu 5 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) (sygn. II Aka (...)) wydał wyrok w sprawie M. M. (*k. 517, t. III*). Odpis wyroku został doręczony skazanej w dniu 10 listopada 2020 r. (*k. 521, t. III*).

M. M. w dniu 18 listopada 2020 r. złożyła za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego nr (...) w Ł. do Sądu Apelacyjnego w (...) II Wydziału Karnego prośbę o przesłanie uzasadnienia wyroku z dnia 5 listopada 2020 r. o sygn. II Aka (...) (*k. 523-524, t. III*).

Zarządzeniem z dnia 27 listopada 2020 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia przedmiotowego wniosku, wobec złożenia go przez M. M. po upływie siedmiodniowego terminu zawitego, o którym mowa w treści art. 524 § 1 k.p.k. (k. 522, t. III). Zarządzenie to wraz z pouczeniem o prawie do wniesienia zażalenia zostało doręczone skazanej w dniu 2 grudnia 2020 r. (k. 527, t. III).

W dniu 11 grudnia 2020 r. M. M. złożyła za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego nr (...) w Ł. do Sądu Apelacyjnego w (...) II Wydziału Karnego pismo zatytułowane „Wniosek” z którego treści wynika, że skazana wnosi cyt. „o odpis wyroku z uzasadnieniem, które potrzebne mi będzie do wniosku kasacyjnego przed Sądem Najwyższym. Nie mogłam uczestniczyć na odczytaniu wyroku, ponieważ pomimo tego, że złożyłam wniosek w Zakładzie Karnym o dowiezienie mnie transportem medycznym ze względu na mój stan zdrowia (...) odmówiono mi (...)” (k. 574, t. III).

Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) zarządzeniem z dnia 11 stycznia 2021 r. potraktował ww. pismo z dnia 11 grudnia 2020 r. jako zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 listopada 2020 r., dotyczące odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2020 r. i odmówił przyjęcia przedmiotowego zażalenia na powyższe zarządzenie (art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.) (k. 578, 578v, t. III). Zarządzenie z dnia 11 stycznia 2021 r. wraz z pouczeniem o prawie do wniesienia zażalenia zostało doręczone skazanej w dniu 15 stycznia 2021 r. (k. 527, t. III).

W dniu 22 stycznia 2021 r. M. M. złożyła za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego nr (...) w Ł. i Sądu Apelacyjnego w (...) II Wydziału Karnego, kierowane do Sądu Najwyższego w Warszawie, zażalenie na zarządzenie z dnia 11 stycznia 2021 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia na zarządzenie z dnia 27 listopada 2020 r. W jego treści skarżąca wskazuje na to, że: [cyt.] „w związku z faktem, iż na skutek kwarantanny prewencyjnej, którą zostałam objęta od 9 listopada 2020 r. do 16 listopada 2020 r. z uwagi na podejrzenie współosadzonej Covid-19, o fakcie tym poinformowany był Przewodniczący IV Wydziału Nadzoru

Penitencjarnego w Ł. Korespondencja była odbierana, a jej realizacja była zgodnie z zasadami kwarantanny, którą byłam objęta w jednostce Zakładu Karnego nr [...] w Ł. (...) wnoszę o przywrócenie terminu do złożenia przedmiotowego wniosku i sporządzenia uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2020 r. z racji faktu, iż ja korespondencję w sprawie przedmiotowego wniosku złożyłam w terminie siedmiu dni od doręczenia wyroku, czyli korespondencję złożyłam 16 listopada 2020 r.” (k. 581, 581 v., t. III).

Przechodząc do *meritum* sprawy podkreślić należy, że przedmiotem badania Sądu Najwyższego w niniejszym postępowaniu jest zasadność wydanego przez Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) zarządzenia z dnia 11 stycznia 2021 r. o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 listopada 2020 r. W punkcie 2 sentencji zarządzenia z dnia 27 listopada 2020 r., Przewodniczący pouczył skarżącą o przysługującym jej prawie do wniesienia zażalenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej odpisu zarządzenia (art. 460 k.p.k.) ze wskazaniem, że do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin (art. 123 § 1 k.p.k.). Skoro odpis ww. zarządzenia doręczono M. M. w dniu 2 grudnia 2020 r. to 7-dniowy termin do wniesienia zażalenia minął z upływem dnia 9 grudnia 2020 r. Skazana dopiero w dniu 11 grudnia 2020 r. skierowała za pośrednictwem administracji zakładu karnego pismo (zatytułowane „Wniosek”) — uznane przez Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) za zażalenie na ww. zarządzenie — zatem uchybiła ustawowemu terminowi, przewidzianemu do dokonania owej czynności prawnej.

Godzi się zaznaczyć, że argumentacja przedstawiona przez skarżącą w zażaleniu z dnia 21 stycznia 2021 r. w żadnej mierze nie odnosi się do okoliczności wydania zarządzenia z dnia 11 stycznia 2021 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia na wydane przez Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) (i ewentualnej wadliwości zarządzenia z dnia 11 stycznia 2021 r.). Treść zażalenia wskazuje na to, że M. M. kwestionuje odmowę przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, wobec złożenia go przez skazaną po upływie

siedmiodniowego terminu zawitego, o którym mowa w treści art. 524 § 1 k.p.k., bowiem to właśnie do zagadnienie sporządzenia na piśmie i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) odnoszą się wszystkie argumenty zawarte w przekazanym do Sądu Najwyższego zażaleniu skarżącej. Obecnie przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy jest jednak – co już wcześniej podkreślono - zasadność wydanego przez Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) zarządzenia z dnia 11 stycznia 2021 r. (a nie zarządzenia z dnia 27 listopada 2020 r. czy też zagadnienia ewentualnego przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenia skazanej uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)). Lektura zażalenia wskazuje na to, że prócz zatytułowania wniesionego w dniu 22 stycznia 2021 r. pisma jako „zażalenie” i wskazania w części wstępnej jego uzasadnienia (zdanie pierwsze), że dotyczy ono zarządzenia z dnia 11 stycznia 2021 r., M. M. nie przedstawia żadnych argumentów, przemawiających za wadliwością wydanego zarządzenia. Wniesione zażalenie stanowi w istocie jedynie próbę nieumotywowanego zanegowania decyzji procesowej Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) i wyrazu niezadowolenia skarżącej z wydania niekorzystnej dla niej decyzji. Nie może to jednak w żaden sposób wpłynąć na uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Trafnie uznał w obecnie zaskarżonym zarządzeniu z dnia 11 stycznia 2021 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), że wniesione przez skazaną w dniu 11 grudnia 2020 r. pismo zatytułowane jako „Wniosek” i potraktowane przez Przewodniczącego wydziału jako zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 listopada 2020 r. odmawiające przyjęcia osobistego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zostało złożone z uchybieniem 7-dniowego zawitego terminu do jego złożenia, którego bieg otworzyło doręczenie skazanej w dniu 2 grudnia 2020 r. skróconego odpisu zarządzenia z dnia 27 listopada 2020 r. z pouczeniem o zaskarżeniu.

Jak wskazano powyżej, treść wniesionego przez M. M. zażalenia stanowi jedynie zanegowanie zasadności decyzji wydanej przez Sąd Apelacyjny w (...),

zatem nie zachodzą podstawy do uchylenia bądź zmiany zaskarżonego przez nią zarządzenia, bowiem sam wyraz niezadowolenia z decyzji dotyczącej skarżącej nie może prowadzić do wniosku o nieprawidłowości zaskarżonego zarządzenia. Powyższe obligowało więc do wydania zarządzenia o takiej treści, jak to będące obecnie przedmiotem zaskarżenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.